

41.

Catharina Johanneren Tyttären
viimmainen Puhe ja Weisu, hänen
Rakkahillen Vanhemmillens sinä 23
päiwänä Kesä kuusa vuonna 1762.

Weis. kuin: Jesuren kuolo wiatoin 1c.

Mun Vanhembani Rakkahat, Mun hol-
hojani parahat, En taida vielä waiketa;
Baan lopux teitä lohnutan.

v. 2.

Mun ikän oli lyhyinen, Mun eron ai-
wan pikainen, Tuonelaan piti menemän,
Mailman tietä kulkeman.

v. 3.

Mun suuni kuolon tuskalta, Ja siwun
kowan waiwalda, Kiin suljettihin puhumast,
Ja teillen jotain lausumast.

v. 4.

Sentähden tahdon lopux teit, Pääsny-
nä kowan kuolon teilt, Nyt kiitorxi lau-
sua, Rakkaudestanne puhua.

v. 5.

Te minua rakkast Rakastit, Ja minun
tarpeen ymmärsit, Te kantelitte mua syli-
sän, Ja holhoisitte helmoisan.

v. 6.

Te siwusan mun suojelitte, Te suloisest
mull puhelit, Mit' anelin te annoitte; Ja
käsi warrel kannoitte.

v. 7.

Että te ratki mailmaan, Tultuani tähän
elämän, Mun johdatitte Kastesen, Jesuren
Ylkän kylkehen.

v. 8.

Erinomaisest tätä muistutan, Täst kiito-
ren teill andelen, Teil Isä taiwan marakon,
Teit lapsinansa pitäkön.

v. 9.

Sentähden tahdon lohduutta, Ja surusan
teit wirwotta, Ylkät te minua itkeko, Eik'
minun eroan sureko.

v. 10.

Se Rakkaus joll Wanhemban, Ja Wan-
hemmitten Wanhemmat, Te rakastitte mi-
nua, Nyt lisä teillen surua.

v. 11.

Nyt pääsin merelsä sataman, Myrskystä
hywään haminaan, Kivusta pääsin lepo-
hon, Kuolosta taiwaan ilohon.

v. 12.

Ei kipu waiwaa ruumista, Ei ole yhtä
puntosta, Sielun on rauhan majoisa, Ja
ruumin jalos lewosa.

v. 13.

Jesus kuin Kristin pääl kuoli, Kuollesans
kuoleman pois wuoli, Pelasti minun kuole-
mast, Est' kadoturen tulemast.

v. 14.

Sentähden Kastes mun synnytti, Uude-
sta lapsereus kiinnitti, Liiton teki autudest
tykönän, Ja nyt wei autuuteen kotian.

v. 15.

Olen nyt Isäni huoneesa, Jumalan Isäni salisa, Mä lapsen oikeut nautizen, Ja lapsena Jumalan iloitten.

v. 16.

Mä Taiwallist Isää nyt syleilen, Hän minua kuin lastans hywäilee, Hän wirwotta mua elämällä, Ja hekumal juotta kuin wirrall.

v. 17.

Mä kahelen Jesuren Kasvoja, Ja yli-
stän suuria armoja, Mä kiitos wirsiä weis-
sälän, Ja Engelein äänell laulelen.

v. 18.

Mä kruunat olen kruunulla, Puetet puh-
taal kullalla, Mun kirkkauden on Christus-
rest, Mun uusi wirten Jesurest.

v. 19.

Mun suutan ei siitä suljeta, Eik' woi-
man koston wähetä, Hänen kiitostans wei-
samast, Hänell Halleluja laulamast.

v. 20.

O kuinga olen autuas, Kuin pauhaan
ilos parahas, Kuing' palmu käsiss iloizen,
Ja laffamata riemuiken.

v. 21.

Tääll autuas ombi ollaren, Tääl ijät
olen iloinen, En muuttais enää oloan,
Mailman surkian tilahan.

v. 22.

Ja waikk' mun ruumiin laffetaan, Mus-
lari maahan maatumaan, Miin tiedän ett'
sen herättä Jesus ja kuolost wirwottaa.

v. 23.

Kirkkasna nostaa mullasta, Kirkkasna e-
teens asettaa, Sielun kans yhdes olemaan,
Jäises ilos pysymään.

v. 24.

Ja waikk' nyt hetkey erkanen, Hetkexi
hywäst jättelen, Niin toiwon et me toisem-
me, Jäll' taiwaan ilos näemme.

v. 25.

Sentähden älkää unohtako, Älkää pois
mielestän päästäkö, Ett' samaa tiet' pitää
sulkemaan, Mailmast kerran lähtemän.

v. 26.

Ja ett' se lähtö ilolla, Tapahduis ja ei
surulla, Niin Jesureit kiin pitääkää, Ja
uskoll hānes pysykää.

v. 27.

Hän teidän synnist pelasti, Hän teidän
kuolost wapahti, Hän taitaa auttaa mo-
lemmist, Hän tahtoo auttaa sydämmest.

v. 28.

Ei teild siis puuntu apua, Ei elos eikä
kuollesa, Jesures teill on elämä, Kosk' lä-
hesty teill kuolema.

v. 29.

Hän auttakoon meit' yhtehen, Ja tuokoon
teitä autuuteen Niin Halleluja loppumat,
Jesurelle weisam laffamat.

Prändätty samana Buonna.